

Viện Huyết học - Truyền máu TW

*Câu chuyện
Mùa Xuân*

Hà Nội, tháng 2/2021

MỤC LỤC

1. Lời mở đầu	01
2. Kiên cường sống để cho đi <i>Câu chuyện về anh Nguyễn Hải Sơn</i>	02
3. “Tôi không muốn ai bỏ cuộc” <i>Câu chuyện về chị Nguyễn Thị Thanh Hương</i>	03
4. “Hãy sống như một đóa hoa” <i>Chia sẻ của chị Nguyễn Thị Vân Anh</i>	04
5. Niềm hy vọng không bao giờ tắt! <i>Chia sẻ của anh Nguyễn Trọng Hùng</i>	06
6. Chiến binh hạnh phúc <i>Câu chuyện về anh Hoàng Văn Đoàn</i>	07
7. Luận án được hoàn thành trên giường bệnh <i>Câu chuyện về thầy giáo Vũ Dương Dũng</i>	08
8. Mỗi ngày một hy vọng <i>Câu chuyện về cháu Trần Tú Quỳnh</i>	09
9. Phép màu có thật <i>Câu chuyện về cháu Phạm Nguyên Hà</i>	11
10. Điều tuyệt vời sẽ đến <i>Câu chuyện về chị Nguyễn Thị Thu Trang</i>	12

BAN BIÊN TẬP

Chỉ đạo nội dung

TS.BS. Bạch Quốc Khánh
Viện trưởng Viện Huyết học - Truyền máu TW

Tham gia biên soạn

TS.BS. Ngô Mạnh Quân
ThS. Lê Thanh Hằng
CN. Trương Thị Thu Hằng
CN. Trần Công Thắng

ThS. Lý Thị Hảo
CN. Hoàng Đỗ Thùy Trang
ThS. Nguyễn Thị Hải Hà

Thiết kế

CN. Trần Chiến

Thân trọng cảm ơn các đồng nghiệp, các cơ quan báo chí, người bệnh và gia đình người bệnh đã hỗ trợ để ban biên tập hoàn thành ấn phẩm này!

Các bạn thân mến!

Gần 30 năm qua, tôi đã gắn bó với Viện Huyết học - Truyền máu TW, phần lớn thời gian trong vai trò bác sĩ trực tiếp điều trị người bệnh. Tôi hiểu rằng chiến đấu với bệnh ung thư máu là một hành trình đầy khó khăn, thử thách, với nhiều gánh nặng về tinh thần và vật chất.

Trong gần 30 năm ấy, tôi cũng nhận thấy chất lượng chẩn đoán và điều trị bệnh ung thư máu ở nước ta ngày càng tiến bộ, đem lại cuộc sống tốt hơn cho người bệnh. Tôi đã được chứng kiến rất nhiều câu chuyện đầy cảm động về ý chí kiên cường và nghị lực vượt lên số phận của người bệnh.

Ấn phẩm này ghi lại một phần những câu chuyện xúc động ấy - những **"Câu chuyện mùa xuân"** mang đầy hy vọng. Tôi mong rằng những trang sách này sẽ lan tỏa tinh thần lạc quan và truyền cảm hứng cho tất cả chúng ta. Tôi tin rằng, các y bác sĩ tại Viện Huyết học - Truyền máu TW luôn nỗ lực hết sức mình, không ngừng cập nhật, ứng dụng những thành tựu của y học thế giới để nâng cao chất lượng điều trị bệnh ung thư máu cũng như các bệnh về máu khác.

Chúc các bạn một mùa xuân mới an lành, gặp nhiều may mắn và mỗi ngày trôi qua luôn là một ngày hạnh phúc.

TS.BS. Bạch Quốc Khánh
Viện trưởng Viện Huyết học - Truyền máu TW

Kiên cường sống để cho đi

Gặp anh Nguyễn Hải Sơn (42 tuổi, Quảng Ninh) - người đàn ông năng động trên hành trình đưa du khách khám phá những miền đất mới - chắc hẳn không ai nghĩ anh là một người bệnh ung thư máu.

6 năm trước, trong những ngày điều trị tại Viện Huyết học - Truyền máu TW, anh Sơn tận mắt chứng kiến nhiều hoàn cảnh thương tâm. Có những người bị bệnh tật và nghèo đói bữa vâu đến nỗi một bữa cơm tươm tất cũng là điều xa xỉ. Anh nghĩ: *"Mình tuy không khá giả gì nhưng còn may mắn hơn so với nhiều người. Phải làm gì đó giúp cuộc sống của họ bớt khổ hơn!"*.

Dù hàng tháng vẫn phải điều trị định kỳ, dù còn không ít khó khăn, nhất là khi ngành du lịch bị ảnh hưởng nặng nề bởi dịch COVID-19, anh luôn miệt mài vận động bạn bè, khách du lịch... ủng hộ suất ăn từ thiện và kinh phí hỗ trợ người bệnh.

Chưa từng đầu hàng số phận, người đàn ông ấy vừa kiên cường trước bệnh tật, vừa mang lại biết bao ấm áp cho người bệnh có hoàn cảnh khó khăn. Vốn có tình yêu với những ly café ngon và mong muốn mọi người được thưởng thức café sạch, anh mở một quán café mang tên **"Ngày khác"**, để luôn tự nhủ với lòng mình: *Chỉ cần biết khát khao vươn lên, mỗi ngày mới đến sẽ là một "ngày khác" đầy ý nghĩa và hy vọng.*

Ở quán café ấy, anh dành một góc trân trọng để quyên góp ủng hộ Ngân hàng suất ăn từ thiện của Viện Huyết học - Truyền máu TW và tiếp tục thực hiện mong ước "sống để cho đi".

“Tôi không muốn ai bỏ cuộc”

9 năm trước, Nguyễn Thị Thanh Hương (Bắc Giang) đã từng tuyệt vọng vì phát hiện ung thư máu ở tuổi 23. Với chẩn đoán Lơ - xê - mi cấp dòng tủy, Thanh Hương nằm trong nhóm có tiên lượng xấu, nguy cơ tử vong cao. Sự nghiệp của một phóng viên truyền hình vừa chớm bắt đầu, biết bao mơ ước đang nhen nhóm, nhưng tất cả mọi thứ dường như sắp khép lại với cô gái trẻ.

Nhờ ca ghép tế bào gốc thành công mà đến nay, Thanh Hương vẫn khỏe mạnh, vui tươi và tràn đầy nhựa sống. Dù phải tạm xa công việc tại đài truyền hình nhưng Thanh Hương không vì bệnh tật mà ngừng lao động. Rời phòng bệnh, Thanh Hương trở về nhà mở siêu thị mini và một cửa hàng quần áo.

Lẽ ra có thể ổn định với công việc quản lý 2 cửa hàng nhưng không dừng lại ở đó, năm 2017, Thanh Hương bắt đầu học trang điểm để thỏa mãn niềm đam mê. Cô gái từng tuyệt vọng năm ấy giờ đây đã là một chuyên viên trang điểm làm đẹp cho mọi người và cũng từng ngày vẽ lên những nét đẹp rực rỡ trong cuộc đời mình.

Thanh Hương chia sẻ: “*Khi điều trị ở Viện Huyết học, tôi đã từng chứng kiến những bệnh nhân tuyệt vọng. Tôi không muốn ai tuyệt vọng như thế. Chẳng may mắc ung thư, bạn hãy tin tưởng rằng vẫn có thể trở về cuộc sống bình thường. Thậm chí, nó còn là bước ngoặt giúp ta nhận ra mình muốn gì. Tôi không muốn ai bỏ cuộc và luôn tin rằng mọi thứ có thể thay đổi. Tôi muốn mình là “nhân chứng” của niềm hy vọng!*”

“*Hãy sống như một đóa hoa*”

Năm 2018, Nguyễn Thị Vân Anh (Thái Bình) đón nhận “cú sốc” ung thư máu ở tuổi 21. Khi ấy, Vân Anh đang là sinh viên năm thứ 3 Đại học Ngoại thương với bao ước mơ, hoài bão. Vân Anh đã từng viết cho chính mình:

“Mình còn chưa học xong, chưa tốt nghiệp, chưa được mặc bộ áo cử nhân hằng mơ ước.

Mình chưa được mặc váy cưới.

Mình không biết còn sống được bao lâu nữa, nhưng với mình và các bạn, bài tập cuối cùng không có thời hạn, hãy sống thật hạnh phúc!

... Mình không muốn dừng lại, mình phải giành lại sự sống. Quảng thời gian mà cái chết gần kề mình đã tự nhủ rằng không thể chết một cách vô ích như vậy. Mình không muốn quên đi một gia đình hạnh phúc, không muốn quên đi đã từng có người bố, người mẹ tuyệt vời, người chị sinh tử có nhau...

Mình đã dùng hết sức bình sinh ngồi dậy nhờ mẹ thông báo bốn. Khi thuốc kích vào người tạo nên một cơn đau thắt dữ dội khiến mình quỵ xuống sàn nhà vệ sinh ôm bụng. Để có thể sống sót, mình phải ăn bất chấp cả khi buồn nôn. Mình bịt mũi, vừa ăn vừa khóc.

Các bạn cứ tưởng tượng một cơ thể vừa buốt tửu lưng, vừa đau đầu, đau bụng, buồn nôn, táo bón, sưng lợi, mọc răng số 8 phải ngồi ăn cơm nó như thế nào. Cảnh tượng đó đã diễn ra suốt nửa năm trong sự chống chọi điên cuồng giành giật sự sống. Đã có những ngày ngồi lặng lẽ bên ô cửa sổ tầng 8 của Viện Huyết học, cầm viên thuốc giảm đau trong tay, mồ hôi toát ra nhễ nhại sau một ngày vật lộn, mình thầm cầu xin ông trời được giải thoát!

Nhưng rồi lại cố gắng tiếp tục, có thể chết không khi mà mình đã cố gắng rất nhiều để lạc quan nghĩ mình là người đặc biệt nhất?

... Thế rồi, mình chính thức lui bệnh hoàn toàn sau 6 tháng điều trị. Trong cuộc đời, chưa lúc nào mình sống trọn vẹn như bây giờ. Đêm ấy, khi đợi chờ kết quả, mình vô cùng căng thẳng do trước đó có một vài chỉ số không tốt. Nay cầm tờ giấy xuất viện trên tay, mình không khỏi xúc động. Vậy là tử vận và kế hoạch của thiên đấng đã trôi qua một cách khác rồi. Phép màu đã linh nghiệm.

... Chống chọi với ung thư, mình biết là những ngày tháng khó khăn và đầy vất vả, sẽ có một ngày, ví dụ như hôm nay, và bạn nhận ra, mình đang-tan-vỡ.

Nhưng mình nghĩ: *"Chẳng có thứ gì không có một vết nứt. Đó là cách để ánh sáng rọi vào"*. Cách tốt nhất để sống là có niềm tin vào sự sống, hãy mạnh mẽ, bản lĩnh và kiên trì đến cùng để đấu tranh với chính vận mệnh của mình, không có điều gì là không thể xảy ra, kể cả khi nó nằm trong phần trăm thiểu số nhất.

Mình rất thích câu danh ngôn này: *"Người ta không có tự do để khước từ bất hạnh hay chạy trốn khỏi bi kịch, nhưng có tự do lựa chọn thái độ của mình trước những gì xảy ra"*. Hãy sống như một đóa hoa, dù đến lúc úa tàn cũng phải từng rực rỡ".

**“Nụ cười là món quà quý giá cuộc sống ban tặng chúng ta.
Dù ngày mai ra sao, hôm nay hãy tươi cười!”**

Niềm hy vọng không bao giờ tắt!

“Thi thoảng mình nói đùa, từ lúc phát hiện bị ung thư là mình chính thức trở thành cán bộ nguồn trong diện quy hoạch. Khi nào được điều động sẽ lên đường nhận nhiệm vụ mới.

Đối với người ung thư, việc chứng kiến bệnh nhân cùng điều trị ra đi là chuyện rất bình thường. “Đồng bọn” cứ thưa dần, thưa dần... Khi cái chết diễn ra thường xuyên ngay trước mắt, liệu ai có thể không nghĩ về nó, không cảm thấy sợ hãi “rồi đến lúc cũng như họ”.

Cảm giác ấy, có lẽ chỉ có những người trong cuộc mới hiểu hết. Tuy vậy, nghĩ về cái chết không có nghĩa là bi quan, buông xuôi. Ung thư không có nghĩa là tuyệt vọng, là cùng đường.

Bệnh nhân hiếm nghèo khi nghĩ về cái chết là để xác định rằng mình không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chiến đấu với bệnh tật.

Phải chiến đấu với tinh thần cao nhất, chiến đấu với sự lạc quan và niềm hy vọng không bao giờ tắt!

Sáng nay, một người bạn sau thời gian điều trị không có kết quả tốt sẽ bước vào một trận đánh sinh tử. Mong “đồng bọn” luôn giữ được tinh thần của một chiến binh, chiến đấu kiên cường, không bao giờ bỏ cuộc!”.

Chia sẻ của anh Nguyễn Trọng Hùng (35 tuổi, Hà Tĩnh)

Chiến binh hạnh phúc

Hoàng Văn Đoàn (Yên Bái) mắc bệnh ung thư máu từ khi mới là một cậu bé 9 tuổi ngây thơ, chưa thực sự hiểu “ung thư” là gì. Trải qua 8 năm đương đầu với bệnh tật, Đoàn đã trở nên mạnh mẽ, lạc quan hơn bao giờ hết. Khi gặp Đoàn, ai cũng nhận thấy niềm tin mạnh mẽ về một tương lai tươi sáng chẳng khi nào vụt tắt trên gương mặt rạng rỡ của chàng trai 17 tuổi.

Có những thời gian Đoàn nằm viện còn nhiều hơn ở nhà. Nhưng dù là trong những ngày ngắn ngủi được về nhà, chỉ cần có đủ sức khỏe là em lại đến trường. Cuối năm học, Đoàn vẫn đạt danh hiệu học sinh tiên tiến, là đứa con hiếu thảo, là cậu học sinh chăm ngoan trong mắt gia đình, thầy cô.

Khi ở viện, Đoàn hay nói, hay cười, luôn cởi mở, vui vẻ trêu đùa các em cùng điều trị và các y bác sĩ, nhân viên công tác xã hội. Ánh mắt biết cười và giọng nói vui vẻ của Đoàn như lan tỏa ánh sáng tích cực cho những người xung quanh, vực dậy tinh thần cho những người cha, người mẹ đang rơi vào phút giây tuyệt vọng.

Những năm tháng tuổi thơ sống gắn liền với bệnh viện đã chẳng thể phủ bóng đen lên tâm hồn chiến binh 17 tuổi. Đoàn vẫn là một chàng trai ấm áp, giàu tình yêu thương, không chỉ nghĩ cho bản thân mà còn suy nghĩ cho người khác.

Những năm tháng tuổi thơ sống gắn liền với bệnh viện đã chẳng thể phủ bóng đen lên tâm hồn của chiến binh 17 tuổi

Luận án được hoàn thành trên giường bệnh

Năm 2016, thầy giáo Vũ Dương Dũng (Nguyên Phó Giám đốc Học viện Múa Việt Nam) biết tin mình mắc bệnh ung thư máu. Vừa năm Viện, thầy Dũng vừa đau đầu nghĩ về luận án tiến sĩ còn dang dở.

Sau những ngày truyền hóa chất, thầy lại tranh thủ thời gian để làm luận án. Nhưng đợt điều trị thứ hai với hóa chất rất mạnh đã khiến người thầy giáo giàu nghị lực ấy tưởng như gục ngã. Khi đó, sức khỏe thầy rất yếu, sốt cao liên tục cả tuần. Thầy còn bị nhiễm khuẩn huyết và nhiều biến chứng, các chỉ số tế bào máu đều giảm sâu.

Hầu hết những người thân quen đều khuyên thầy dừng bảo vệ luận án tiến sĩ để tập trung chữa trị. Nhưng suốt 3 năm dồn bao nhiêu tâm huyết vào nghiên cứu, nay chỉ còn vài tháng nữa là đến ngày hoàn thành luận án nên thầy không cho phép mình bỏ cuộc.

Được các y bác sĩ khoa Bệnh máu tổng hợp tận tình chăm sóc, thầy dần hồi phục và tiếp tục thực hiện phần cuối của luận án tiến sĩ. Theo dự kiến, ngày đánh giá luận án cũng là ngày thầy đang điều trị đợt 3. Thầy xin bác sĩ vào Viện sớm hơn để rồi vừa rời giường bệnh, thầy đi thẳng đến nơi bảo vệ luận án

Thầy bảo vệ thành công luận án tiến sĩ, đó là điều mà các thầy trong hội đồng, đồng nghiệp và cả người thân của thầy trước đây đều không dám nghĩ thầy sẽ làm được khi đang phải đương đầu với ung thư.

Với thầy Dũng, ung thư không phải là dấu chấm hết. Nếu có ý chí vững vàng và lòng tin vào các y bác sĩ thì người bệnh có thể chiến thắng được những thử thách khó khăn nhất.

Mỗi ngày một hy vọng

Tháng 8 năm 2019, khi bạn bè chuẩn bị bước vào năm học mới thì Trần Tú Quỳnh (Hải Dương) phải vào viện. Chưa đầy 7 tuổi, con đã bắt đầu phải chống chọi với bệnh ung thư máu. Con đã biết cảm giác khi mũi tiêm thẳng vào tủy sống là như thế nào, cảm giác khi từng giọt, từng giọt hóa chất truyền vào cơ thể sẽ ra sao.

Nhưng qua những cơn đau, qua những ngày cơ thể không còn sức sống, Quỳnh đã điều trị lui bệnh. Con lại được trở về với trường lớp, với thầy cô và bè bạn. Nụ cười trong trẻo, ngây thơ lúc nào cũng ở trên môi con như căn bệnh ung thư quái ác kia chưa từng xuất hiện. Quỳnh vẫn là một cô bé vui tươi, yêu ca hát, nhảy múa và còn miệt mài tập yoga để rèn luyện sức khỏe.

Và bố mẹ con luôn suy nghĩ: *"Mỗi ngày trôi qua luôn là một hy vọng, một tình yêu mà không gì thay thế được. Dù cuộc sống có ra sao, tất cả chúng mình cùng nhau cố gắng con nhé. Chiến binh của bố mẹ, yêu con nhiều. Bố mẹ luôn tin vào những điều tốt đẹp. Mãi là cô bé hồn nhiên, tươi cười như thế này nhé con yêu"*.

Phép màu có thật

Mỗi một ca ghép tế bào gốc là một cuộc chiến cam go với tử thần để được sinh ra lần thứ 2. Vậy mà có một cậu bé đã vượt qua 3 lần ghép tế bào gốc khi mới 7 tuổi, đó là Phạm Nguyên Hà (Hà Nội).

Năm lên 3 tuổi, Nguyên Hà được chẩn đoán Lơ - xê - mi cấp (ung thư máu). Sau 3 năm điều trị tại Bệnh viện Nhi Trung ương, Nguyên Hà bị tái phát bệnh ở thần kinh trung ương. Gia đình lại đưa con sang Viện Huyết học - Truyền máu TW, may mắn con đã lui bệnh sau những đợt truyền hoá chất.

Lúc này, hy vọng của gia đình được thắp lên khi con có cơ hội ghép tế bào gốc từ máu dây rốn cộng đồng (được hỗ trợ nguồn tế bào gốc). Lần ghép đầu tiên, con bị nhiễm khuẩn nặng. Cơ thể bé nhỏ ấy qua biết bao đợt điều trị đã yếu đi rất nhiều.

Nhưng “Còn người là còn hy vọng”, Nguyên Hà và bố mẹ lại tiếp tục bước vào một cuộc chiến mới, ghép tế bào gốc lần thứ 2. Lần này, con được ghép tế bào gốc từ bố. Trớ trêu thay, sau nhiều tuần chờ đợi, con vẫn chưa có dấu hiệu mọc mảnh ghép.

Khi thần chết dường như giành được phần thắng, chị Cúc (mẹ Nguyên Hà) đã nghĩ đến việc xin đưa con về. Nhưng có lẽ trên cuộc đời này không có gì mãnh liệt hơn tình yêu thương con của cha mẹ và khát vọng sống của con người. Bởi vậy, dù Việt Nam chưa từng có trường hợp nào ghép tế bào gốc đồng loài đến 3 lần, dù hy vọng đã bị dập tắt phần nào từ 2 lần ghép trước đó, anh chị vẫn quyết tâm cho con ghép lần thứ 3 từ nguồn tế bào gốc của mẹ.

Nhưng cũng như 2 lần trước, con lại bị biến chứng nhiễm trùng. Và khi không còn nhiều niềm tin thì phép màu đã xảy ra, trong thời gian ghép lần thứ 3, nguồn tế bào gốc của bố ở lần ghép thứ 2 đã mọc trong cơ thể con. Mầm non bé nhỏ ấy đã vượt qua những đau đớn mà đến người lớn đôi khi còn muốn bỏ cuộc. Những điều này chỉ có thể giải thích bằng sự nhiệm màu của sức sống và tình yêu thương.

Đó là người mẹ nhiều đêm thức trắng, chăm sóc con trong phòng cách ly suốt mấy tháng ròng. Đó là người cha 9 lần phải kích và lọc bạch cầu truyền cho con, chỉ mong con có thể chống chọi với biết bao nguy cơ nhiễm khuẩn luôn rình rập.

Đó cũng là cậu bé kiên cường không đầu hàng số phận, nằm bên bờ vực của sự sống vẫn không ngừng băn khoăn: “Bạch cầu hôm nay có lên không mẹ? Thuốc này bao nhiêu tiền? Dây truyền này bao nhiêu tiền?” vì lo bố mẹ chữa bệnh cho mình tốn kém.

Và đó còn là sự chăm sóc tận tình của các y bác sĩ tại Viện Huyết học - Truyền máu TW. BSKII, Võ Thị Thanh Bình, Trưởng khoa Ghép tế bào gốc chia sẻ: *“Nguyễn Hà là một ca bệnh chưa từng có tiền lệ khi cháu phải ghép đồng loài đến 3 lần, và cả 3 lần đều xảy ra biến chứng nhiễm trùng vi khuẩn đa kháng. Chúng tôi cũng có những lúc hoang mang, có những phút giây cân nhắc...”*

Nhưng tập thể y bác sĩ của Viện đều đồng lòng quyết tâm cứu bệnh nhân, thường xuyên hội chẩn với các chuyên gia ở Mỹ, Nhật để tìm phương án tốt nhất cho cháu. *“Đến nay, sau ca ghép 1 năm rưỡi, chúng tôi rất hạnh phúc khi nhìn thấy Nguyễn Hà khỏe mạnh, được đến trường học tập, vui đùa như bao cháu bé khác”* - BS. Võ Thị Thanh Bình cho biết.

Ánh sáng chỉ xuất hiện ở phía cuối đường hầm, năng lực kỳ diệu của con người cũng sẽ được bộc lộ vào những thời khắc khốn khó. Câu chuyện về cậu bé bệnh nhân ung thư máu Phạm Nguyễn Hà với 3 lần ghép tế bào gốc là minh chứng cho điều kỳ diệu ấy..

Nguyễn Hà (đứng thứ 2 từ phải sang) cùng BSCK II. Võ Thị Thanh Bình và các bệnh nhi

Điều tuyệt vời sẽ đến

Cách đây gần 2 năm, căn bệnh ung thư máu ập đến khiến cho cuộc sống êm đềm của gia đình chị Nguyễn Thị Thu Trang (Hà Nội) bỗng nhiên đảo lộn, bóng tối như bao trùm. Vốn là một người nhanh nhẹn, hoạt bát, chị luôn là động lực, là điểm tựa của cả gia đình với 4 đứa con nhỏ cần được chăm sóc, yêu thương và dạy bảo.

Khi chị bị bệnh, con gái lớn nói: "Còn mẹ, chúng con còn tất cả, không còn mẹ, chúng con chẳng có gì". Trong những lúc đau đớn, mệt mỏi, câu nói đó đã trở thành động lực thôi thúc chị cố gắng vượt lên chính mình.

Nhìn vào cuộc sống hiện tại của chị, dường như bệnh tật đang đầu hàng trước người phụ nữ dồi dào năng lượng tinh thần ấy. Chị đã đối diện và chấp nhận chung sống với căn bệnh của mình:

"Chúng ta đã bị bệnh, đó là sự thật không thể chối cãi được. Nhưng tôi mong các bạn hãy vui vẻ, mạnh mẽ, kiên cường đối diện với sự thật đó. Nếu chúng ta bi quan, chán nản, gục ngã thì sẽ đánh mất những gì mình cố gắng. Cuộc sống dù có khó khăn thì ta tìm cách để vượt qua, đừng tìm lý do để lẩn tránh. Tôi luôn luôn tin rằng nếu chúng ta cố gắng thì điều kỳ diệu sẽ xảy ra".

Nhờ suy nghĩ tích cực, tuân thủ theo hướng dẫn của y bác sĩ, chị đã điều trị lui bệnh. Sức khỏe ổn định, chị vẫn tích cực lao động để cùng chồng gây dựng mái ấm cho các con.

Chị Trang đã thực hiện được ước nguyện lớn trong cuộc đời là xây một ngôi nhà khang trang cho những người thân yêu. Đó là thành quả sau những tháng ngày cố gắng không ngừng nghỉ của người phụ nữ có trái tim quả cảm ấy.

"Trong những năm gần đây, nhiều biện pháp điều trị ung thư mới đã ra đời. Một số bệnh ung thư máu đã có thể coi như bệnh mạn tính và người bệnh vẫn có cuộc sống lâu dài ổn định. Bên cạnh đó, niềm tin và nghị lực sống luôn là "liều thuốc tự thân" không thể thiếu trong quá trình điều trị. Tôi mong rằng các bệnh nhân sẽ tự tạo cho mình những liều thuốc hiệu quả như vậy".

PGS.TS.BS. Nguyễn Hà Thanh

Phó Viện trưởng Viện Huyết học - Truyền máu TW
Trưởng khoa Điều trị hóa chất

"Trong 30 năm làm điều dưỡng, tôi nhận thấy nếu chúng ta sợ bệnh thì bệnh càng tới, nếu không sợ hãi thì bệnh sẽ dần lui. Mong tất cả người bệnh hãy dũng cảm chiến đấu với nó để giành lại sự sống, hãy giữ tinh thần thoải mái, lạc quan để cùng nhau bước tiếp qua những đợt điều trị tại Viện. Các bạn hãy tin rằng sẽ luôn có chúng tôi bên cạnh yêu thương và chăm sóc trong ngôi nhà thân yêu thứ hai này!"

CNĐD. Nguyễn Thị Hoa Yên

Điều dưỡng trưởng Khoa Điều trị hóa chất

"Bệnh tật không bao giờ là mong đợi đối với mỗi người, nhưng là điều khó tránh trong cuộc đời! Nếu bệnh có đến hãy dũng cảm đối diện, chấp nhận và yêu thương bệnh tật như chính một phần cuộc sống của mình. Hãy quay về với chính mình, hít vào - thở ra chậm rãi. Hãy tìm niềm lạc quan, nghị lực và truyền cảm hứng sống mạnh mẽ cho những người đồng bệnh. Mỗi người bệnh đều có thể tạo nên mùa Xuân của chính mình. Và đừng sợ! Bởi có rất nhiều người luôn đồng hành cùng Quý vị."

ThS. Lý Thị Hào

Trưởng phòng Công tác xã hội

"Được lắng nghe những chia sẻ của người bệnh và tham gia biên tập ấn phẩm này với tôi là một trải nghiệm quý giá. Tôi luôn nghĩ, mỗi người bệnh đã tự viết nên câu chuyện đẹp và đầy ý nghĩa về cuộc đời mình. Chính trái tim đầy ắp yêu thương và nỗ lực phi thường của người bệnh đã tác động sâu sắc đến bản thân tôi và nhiều người khác, cho chúng tôi thêm động lực để vươn tới những điều tốt đẹp hơn."

CN. Trương Thị Thu Hằng

Phòng Truyền thông - Giáo dục sức khỏe

Câu chuyện Mùa Xuân*

Viện Huyết học - Truyền máu TW

Địa chỉ: Phố Phạm Văn Bạch, quận Cầu Giấy, TP. Hà Nội

▣ Các kênh Truyền thông - Giáo dục sức khỏe

- Website: www.vienhuyethoc.vn
- Fanpage: www.facebook.com/vienhuyethoc
- Youtube: www.youtube.com/c/vienhuyethoctruyenmautw
- Instagram: www.instagram.com/vienhuyethoc_truyenmautw

▣ Địa chỉ tư vấn, hỗ trợ người bệnh về tâm lý - xã hội

- Phòng Công tác xã hội, P907, tầng 9, nhà H, Viện Huyết học - Truyền máu TW
- Điện thoại: (024) 3833 0088

▣ Các điểm hiến máu và xét nghiệm cố định ngoại Viện:

- Số 26 Lương Ngọc Quyến, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội.
- Số 132 Quan Nhân, quận Thanh Xuân, Hà Nội.
- Số 10, ngõ 122 đường Láng, quận Đống Đa, Hà Nội.